

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/43/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4326010036
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4326010036.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 18.03.2026, sp. zn. 2PP/1/2026, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26. mája 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vo výmere 3 /tri/ roky, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/145/2018 zo dňa 16.04.2019, právoplatným dňa 16.04.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/145/2018 zo dňa 03.07.2023, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/63/2023 zo dňa 20.09.2023 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/85/2023 zo dňa 17.10.2023, právoplatným dňa 01.11.2023.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený, ktorú doplnil prostredníctvom obhajcu ako aj vlastným písomným podaním.

V písomnom odôvodnení, prostredníctvom obhajcu, namietal, že súd I. stupňa neposudzoval všetky okolnosti súvisiace s jeho osobou, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil a celý doterajší život. Za spáchanie trestnej činnosti bol však potrestaný a tresty si riadne vykonal a verbálne proklamuje kritický postoj k jej páchaniu. Súd ho mohol prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu a zabezpečiť nad ním dohľad probačným úradníkom s potrebnými obmedzeniami, určiť dlhšiu skúšobnú dobu, v ktorej by bol kontrolovaný štátnym orgánom. Sú splnené zákonom ustanovené podmienky na podmiennečné prepustenie a poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, zn. IV. ÚS 53/08 a nález sp. zn. III. ÚS 154/09 z 10.11.2009. V budúcnosti sa vyvaruje protiprávnym konaním, bude viesť život riadneho človeka. Jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu odňatia slobody bolo na požadovanej úrovni, adaptačné ani vzťahové problémy neboli zaznamenané. Nestotožnil sa so záverom súdu, že nepreukázal polepšenie vo výkone trestu. Navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. ho podmiennečne prepustil na slobodu, určenie skúšobnej doby a probačného dohľadu s obmedzeniami ponechal na úvahu súdu.

Vo vlastnom písomnom podaní odsúdený poukázal na rozpor medzi aktuálnym negatívnym hodnotením a hodnotením v trestnej veci sp. zn. 37Pp/11/2023 vedenej Okresným súdom Nitra. Na vyjasnenie tohto rozporu žiadal vykonať výsluch pedagogičky, čo súd I. stupňa nevykonal. Poukázal na Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy Rec (2003) 22 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 355/2021. Namietal, že súd I. stupňa sa nedostatočne veci venoval, pretože si nevyžiadal hodnotenie z obce, hodnotil len jeho minulosť. Mal dostatok času premýšľať nad svojim spôsobom života, je si plne vedomý škodlivosti a nesprávnosti svojho konania a prejavil úprimnú ľútosť.

Podaním zo dňa 04.05.2026 žiadal odsúdený o vylúčenie obhajcu C. D. A. z dôvodu, že obhajca zastupoval v trestnej veci úverového podvodu osobu E. F., v ktorej vystupoval ako svedok. V prípravnom konaní bol voči jeho osobe vedený výsluch obhajcom, čím mu privodil trestné stíhanie vo veci subvenčného podvodu, ktorý v súčasnosti vykonáva. Z uvedeného dôvodu je viditeľný konflikt záujmov a bolo porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko obhajca sa mal vzdať obhajoby v plnom rozsahu. Žiadal o ustanovenie obhajcu, ktorý ho bude obhajovať zákonným spôsobom.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, odsúdeným, v zmysle § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na základe sťažnosti podanej oprávnenou osobou - odsúdeným, nadriadený súd z predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa postupoval správne, keď na verejnom zasadnutí kontradiktórnym spôsobom vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v merite veci - o žiadosti odsúdeného na podmienené prepustenie, to všetko za dodržania všetkých procesných práv všetkých procesných strán - vrátane odsúdeného - a ustanovenia procesnoprávnych predpisov.

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 10.08.2025. Nesprávne však uviedol, že vykonal dve tretiny uloženého trestu, keďže pri ustálení formálnej podmienky je potrebné vychádzať zo súčtu pomernej časti postupne uložených trestov – teda správne malo byť uvedené dve tretiny za spáchaný zločin a jedna polovica za spáchaný prečin (súčet: 2/3 z výmery 3 roky je 24 mesiacov a 1 z výmery 12 mesiacov je 6 mesiacov, spolu 30 mesiacov).

Odsúdený nespĺnil prvú z materiálnych podmienok podmieneného prepustenia, teda že plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu odsúdený preukázal polepšenie, keďže síce o miernom polepšení svedčia jeho disciplinárne odmeny, avšak od preradenia do výstupného oddielu od 01.08.2025 proces jeho nápravy nenapredoval a žiadna disciplinárna odmena mu už nebola udelená a jeho správanie nasvedčuje len prispôsobeniu sa podmienkam výkonu trestu. Z hodnotiacej správy ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, od 01.08.2025 ju umiestnený do výstupného oddielu, program zaobchádzania plní, absolvoval základný resocializačný a výchovno-vzdelávací program. Pracovne bol naposledy zaradený na pracovisku obuvníckeho charakteru, vyradený bol z dôvodu ukončenia prác, pracovnú morálku mal na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmenený bol celkovo 5 krát, potrestaný nebol. Nespĺnil ani druhú z materiálnych podmienok a to, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený sa opakovane dopustil páchania rôznej trestnej činnosti a to aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Ústav skonštatoval, že resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá, riziko recidívy je stredné a záverom neodporučili odsúdeného podmienené prepustiť.

Súd I. stupňa vyhodnotil, že odsúdený nespĺnil všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z materiálneho hľadiska.

Hodnotiac splnenie prvej z materiálnych podmienok je potrebné konštatovať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy, ak sa preukáže, že odsúdený vo výkone trestu nielen formálne, ako to vyžaduje zákon o výkone trestu odňatia slobody a vyhláška, ktorou sa vykonáva poriadok výkonu trestu, ale nadpriemerne plnil všetky svoje povinnosti tak, aby za ich plnenie získaval odmeny a dokumentoval tak svoju úprimnú snahu o polepšenie, pričom jeho správanie

k spoluodsúdeným ale i k personálu musí byť bezproblémové. Zo správania odsúdeného vyplýva, že do jeho preradenia do výstupného oddielu mal snahu o polepšenie, boli mu udelené aj disciplinárne odmeny, všetky v súvislosti s plnením pracovných povinností, avšak následne jeho správanie od 01.08.2025 svedčí len o dodržiavaní bežného a zákonom nevyhnutne predpísaného štandardu správania sa, ktorý sa nevyvíja z priemeru. Je preto nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu (predovšetkým individuálna prevencia), aby odsúdený vo výkone uloženého trestu pokračoval a došlo k naplneniu procesu jeho prevýchovy a prípravy na riadny život po prepustení na slobodu.

Z hľadiska druhej materiálnej podmienky – prognózy- z jeho sklonu k páchaniu rôznej trestnej činnosti, predovšetkým majetkovej trestnej činnosti, opakovane spáchal prečin krádeže. Dva krát bol uznaný vinným aj z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, dopustil sa aj drogovej a násilnej trestnej činnosti (lúpež, nebezpečné vyhrážanie), teda závažného protiprávneho konania. V prípade aktuálne vykonávaného trestu sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom a bol mu výkon trestu nariadený. Z celkovo jedenástich záznamov v registri trestov sa v troch prípadoch na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, raz bol účastný amnestie a raz mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Opakovane mu boli ukladané podmienené tresty. Doposiaľ bol dva krát vo výkone nepodmieneného trestu odňatia slobody, vrátane zrušeného trestu v trestnej veci Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/73/2022. Z tohto dôvodu podľa názoru nadriadeného súdu pre spoločnosť existuje v prípade jeho podmieneného prepustenia podstatné riziko recidívy (ide o osobu v minulosti 11 x súdne trestanú, vykonávajúcu aj nepodmienené tresty a neosvedčenú v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) a nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. Tento záver potvrdzujú aj fakty o tom, že od roku 2021 spáchal 13 priestupkov (v cestnej premávke – jazdy bez dokladov, na nespôsobilom vozidle, 2-krát čase zadržania vodičského oprávnenia, atď.).

Ani nadriadený súd nezistil iné fakty - než sú uvedené v dostatočnom a výstižnom odôvodnení napadnutého uznesenia, z ktorých by vyplývalo, že odsúdený splnil podmienky na podmienené prepustenie. Tento nevyužil možnosť zmeny správania sa nielen na slobode, ale ani jeden, z doteraz už vykonaných trestov odňatia slobody, nemal na neho dostatočný preventívny a výchovný vplyv aj z pohľadu intenzity páchania trestnej činnosti na území Slovenskej republiky. Z hľadiska splnenia účelu trestu je potrebné u odsúdeného zachovať ďalší prevýchovný a resocializačný proces v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Sťažnostné námietky odsúdeného neboli dôvodné, súd I. stupňa vzal do úvahy všetky relevantné okolnosti, podstatné pre rozhodovanie o jeho žiadosti o podmienené prepustenie. Disponoval podstatnými informáciami o jeho osobe, predchádzajúcom živote, rodinnom prostredí ako aj hodnotením jeho správania počas výkonu trestu odňatia slobody a prognózy správania do budúcnosti. Pri posudzovaní prognózy nemožno izolovať trestnú minulosť odsúdeného, keďže u odsúdeného sa prejavuje dlhodobý sklon k porušovaniu právnych a spoločenských noriem, čo významným spôsobom oslabuje záver o tom, že na slobode povedie riadny život. Dodržiavanie ústavného poriadku a plnenie základných povinností vo výkone trestu je prirodzenou povinnosťou každého odsúdeného a nepredstavuje mimoriadnu okolnosť odôvodňujúcu podmienené prepustenie. Podstatné je, či správanie odsúdeného nasvedčuje trvalej zmene hodnotovej orientácie a reálnemu predpokladu vedenia riadneho života po prepustení. Je nepochybné, že u odsúdeného k miernemu progresu správania prišlo, keďže získal disciplinárne odmeny za pracovné výkony a absolvoval aj základný resocializačný a výchovno-vzdelávací program, avšak po preradení do výstupného oddielu proces zmeny nepokračoval. Len samotné verbálne deklarovanie ľútosť odsúdeným nad spáchanou trestnou činnosťou, či prísľub vedenia riadneho života nepostačuje na prijatie záveru o splnení materiálnych podmienok podmieneného prepustenia. Takéto prísľuby je potrebné posudzovať s prihliadnutím na ním vedený kriminálny spôsob života, aký viedol odsúdený v minulosti, kde preukázal laxný postoj k dodržiavaniu právneho poriadku Slovenskej republiky a preto tieto sľuby nadriadený súd vyhodnotil ako odsúdeným reálne nespeliteľné.

K námietke odsúdeného, že súd mohol využiť probačný dohľad a primerané obmedzenia, nadriadený súd uvádza, že tieto prostriedky nemožno chápať ako náhradu nespĺnenia zákonných podmienok podmieneného prepustenia. Probačný dohľad a uložené obmedzenia majú význam až v prípade, ak súd dospeje k záveru, že odsúdený spĺňa materiálne podmienky prepustenia, pričom v posudzovanom prípade takýto záver nebol daný.

Čo sa týka rozporu hodnotenia s hodnotením v inom trestnom konaní, uvedené nie je relevantné pre posudzovanie aktuálnej žiadosti odsúdeného, ktorá sa týka iného trestu, vykonávaného v inom časovom období. Z tohto dôvodu bol postup súdu I. stupňa, ktorý odmietol vykonať navrhovaný výsluch pedagogičky správny. Za obsah hodnotenia z výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá riaditeľ príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, nie pedagóg.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že po podmienenom prepustení by pracoval v Tesco, kde aj jeho družka, pričom nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že má pracovné miesto zabezpečené. Navyše, odsúdený deklaruje, že sa chce vrátiť k družke, voči ktorej sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania (odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/65/2023, kde síce výrok o treste bo zrušený, ale výrok o vine ostal nedotknutý).

Pokiaľ ide o žiadosť odsúdeného o vylúčenie jeho obhajcu a ustanovenie nového obhajcu, nadriadený súd nezistil žiadny zákonný dôvod na kolíziu záujmov ustanoveného obhajcu a odsúdeného. Dôvody, kedy je advokát povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb upravuje § 21 zákona o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu vyplýva, že odsúdený bol vypočutý ako svedok dňa 06.03.2018, pri výsluchu však nebol prítomný C. D. A. a nebolo preukázané, že by obhajca poskytol právne služby niekomu, koho záujmy sú so záujmami odsúdeného a viedli by k jeho trestnému stíhaniu. Pokiaľ ide o prípadný subjektívny pocit nedôvery odsúdeného voči jeho obhajcovi, tak tento odsúdený predniesol až po skončení verejného zasadnutia súdu I. stupňa (námietky voči obhajcovi nevzniesol ani po tom, čo mu bolo doručené opatrenie o jeho ustanovení dňa 18.02.2026 !), je potrebné zdôrazniť, že odsúdenému nič nebráni, aby si zvolil iného obhajcu. Dôvody na oslobodenie ustanoveného obhajcu z obhajoby odsúdeného však neboli zistené. Do spôsobu, rozsahu a štýlu obhajoby však súd nezasahuje, ide o výsostnú sféru vzťahov obhajcu a jeho klienta.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami, nadriadený súd po tom, čo nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 odsek 2 Trestného poriadku)